

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп1 4/2022
01.11.2022. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

НОВИ САД

ВЕЗА: П 272/2022

Извод из записника са VI седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 01.11.2022. године.

О Д Л У К А

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за решавање спорног правног питања у предмету Привредног суда у Новом Саду П 272/2022.

Образложење

Привредни суд у Новом Саду доставио је Врховном касационом суду захтев за покретање поступка решавања спорног правног питања. У захтеву је наведено да је пред тим судом у току је поступак по тужби тужиоца АА из ... кога заступа Петар Шкорић, адвокат у ..., против туженог првог реда: СТЕЧАЈНА МАСА СТАМБЕНА ЗАДРУГА РАДНИКА УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ ТЕХНИЧАР У СТЕЧАЈУ, кога заступа Звонимир Биорац, адвокат у ... и туженог другог реда: ХОЛТЕХ ДОО ЗА ПОСЛОВНЕ АКТИВНОСТИ ТРГОВИНУ И УСЛУГЕ, ради утврђења ништавости одредби уговора и поништаја уписа заложног права.

Примарним тужбеним захтевом тужилац је тражио утврђење ништавости одредбе члана 3. став 1 тачка 4 и члана 5 став 1 тачка 4 Уговора о уступању потраживања од 29.12.1995. године, као и поништај уписа заложног права-хипотеке у 2065/6361 идеалних делова, док је евентуланом тужбеним захтевом тражено да се утврди престанак услед испуњења, потраживања туженог другог реда, хипотекарног повериоца по основу Уговора о уступању потраживања од 29.12.1995. године. Тужени првог реда је поднеском изјавио да признаје тужбени захтев, како примарни тако и евентуални. У даљем току поступка тужени првог реда је навео да не спори чињеничне наводе тужбе.

Законски заступник туженог другог реда је поднео предлог за покретање поступка за решавање спорног правног питања пред Врховним касационим судом.

У предлогу наводи да је суд дужан да најпре одлучи о располагању странака, пошто стечајна маса није правно лице и нема право да без расправе признаје тужбени захтев већ само има права учешћа у судском поступку с тим да претходно треба да докаже да редовно испуњава обавезе према стечајним повериоцима на основу прилива средстава од дужника стечајног дужника. Наводи да начело јавности и информисаности у стечајном поступку обавезује заступника туженог првог реда у овом поступку да достави доказе о редовној наплати путем јавних извршитеља дужника стечајног дужника тј стечајној маси, укупне податке од почетка стечаја 2012. године са стањем на дан када је признат тужени захтев, те да стечајна маса нема никакво право да признаје нешто уколико не докаже да савесно испуњава своје обавезе према повериоцима. Даље наводи да је суд дужан да спречи злоупотребу по службеној дужности што може учинити само када утврди све чињенице.

Тужени другог реда наводи да уколико Привредни суд не утврди напред наведене чињенице и не донесе процесно решење о томе, онда утиче на ток и исход поступка тако да ће прећуткивањем одлучних чињеница спорити непотпуно чињенично стање на основу чега се не може донети образложена пресуда која ће опстати у жалбеним поступцима и чије ће сентенце бити узете за пример и другима. Тужени првог реда је дужан да се уздржи од чињења штете другоме због специфичног положаја у поступку где је дужник, а тужени другог реда поверилац па суд мора по службеној дужности да омогући другој страни да се изјасни у наводима, а законски заступник има право да допуни статутарног заступника ако није довољно јасно образложио изнето на рочиштима или у поднесцима. Из наведених разлога тужени другог реда предлаже да суд застане са поступком у складу са одредбом члана 180. ЗПП-а док се спорна питања не реше пред Врховним касационим судом.

Пун. туженог првог реда изјашњавајући се на предлог туженог је у поднеску навео да се из обимног текста не може утврдити шта тужени другог реда види као спорно правно питање о коме би Врховни касациони суд требао да одлучује а да је при томе решавање таквог питања од значаја за доношење одлуке у предметној ствари. Наводи да је видљиво незадовољство туженог другог реда изјавом о признавању тужбеног захтева коју је дао тужени првог реда у свом одговору на тужбу. Даље наводи да уколико тужени другог реда ову чињеницу види као спорно правно питање, исто је већ разрешено одлуком Привредног апелационог суда број Пж.1140/21 од 23.02.2022. године. Такође наводи да се туженом првог реда према одредбама ЗПП-а не може ускратити могућност да се изјасни о тужбеном захтеву који је поднет у овом поступку, та да суд треба да цени правни домет таквог изјашњења било да се ради о признању тужбеног захтева из одговора на тужбу, било да се ради о изјави да се не споре чињенични наводи из тужбе а обе изјаве су дате у сврху отклањања трошкова који по туженог првог реда у овом поступку могу настати. Из наведених разлога предлаже да се предлог за покретање поступка за решавање спорног правног питања одбаци као неуредан и неразумљив, а евентуално одбије као неоснован.

Првостепени суд је доставио Мишљење да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 180. Закона о парничном поступку за покретање поступка решавања спорног правног јер питање признања тужбеног захтева и чињеничних навода из тужбе од стране туженог првог реда уопште не представља правно питање, већ процесну

радњу странке у поступку чије дејство и домет цени поступајући суд. У конкретном случају, имајући у виду да тужени другог реда спори тужбу и тужбени захтев, спор је свакако неопходно решити у меритуму и за доношење одлуке је потребно утврдити све спорне чињенице међу парничним странака, па признање тужбеног захтева учињено само од стране туженог првог реда, не доводи до другачијег поступања суда у погледу спровођења доказног поступка и доношења на закону засноване одлуке.

На седници Грађанског одељења одржаној 01.11.2022. године, Врховни касациони суд је на основу члана 182. став 1. Закона о парничном поступку, одбацио захтев за решавање спорног правног питања, налазећи да не постоји већи број предмета пред првостепеним судом, нити постоји спорно правно питање о којем би требало да Врховни касациони суд заузме став.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Б. Слијепчевић**